

မိုးဝင်းမြင့်

ဝတ္ထု သုဂတိ
ဇာတ်ညွှန်း မင်းသိန္နီ

မာရ်ဇီး

ပိဝံင်မော

ကျောက်ဖြူနန်းတော်သင်မ

တာရာပွဲကြီး

ကျောက်ဖြူနန်းတော်သခင်မ

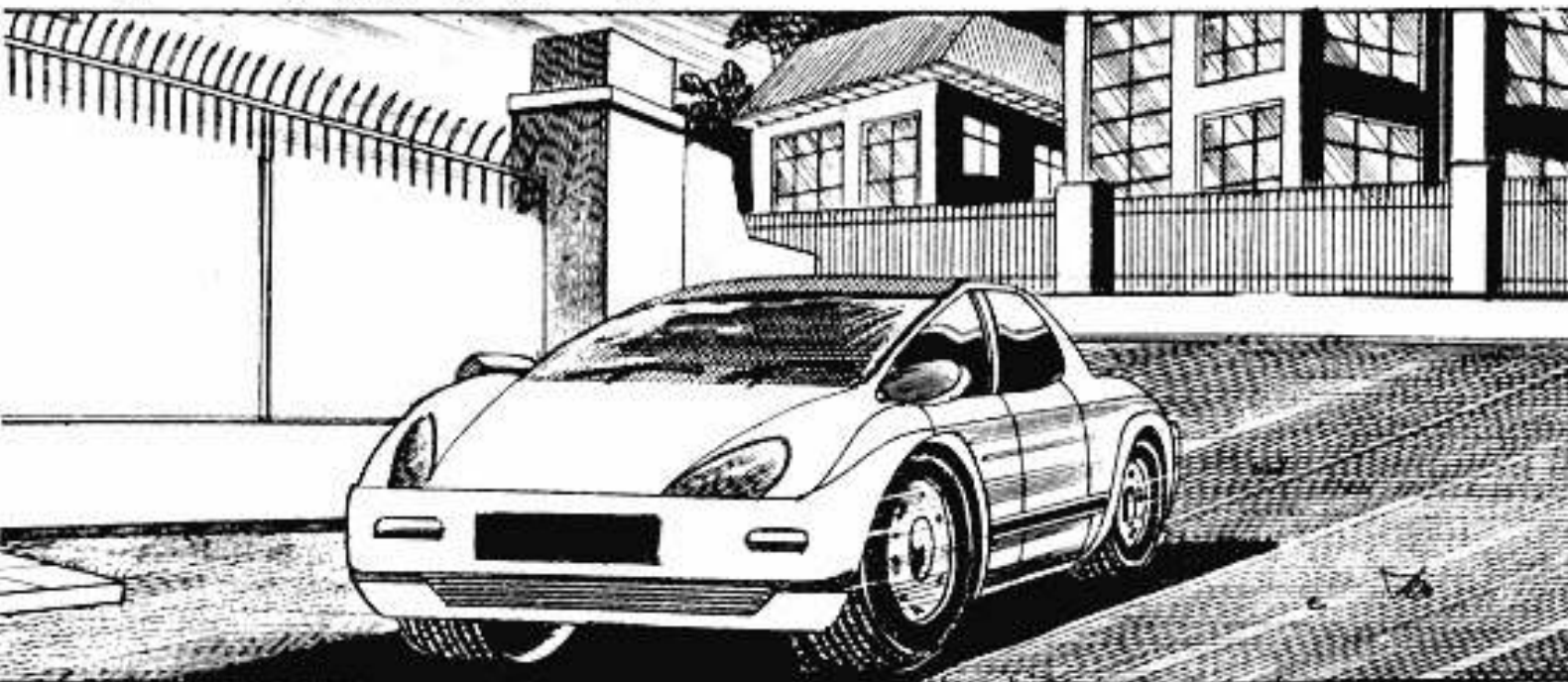

- ထုတ်ဝေသူ ☐ ဦးကျော်ဝင်း (ဗျူးလစဉ်)
(မြ-၀၄၂၄၈)
အမှတ်-၅၂၀/က၊ အင်းဝ(၄)လမ်း၊
၆/ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- အတွင်းပုံနှိပ်သူ ☐ ဦးကျော်ဝင်း (မြ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အပုံးပုံနှိပ်သူ ☐ ဦးကျော်ဝင်း (မြ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်ခြင်း ☐ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ။
- အုပ်စု ☐ ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး ☐ ၁၀၀ ကျပ်
- ဖြန့်ချိရေး ☐ ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ်-၂၂၃၊ ၃လွှာ၊ ၃၁-လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၆၃၇၆၄၊ ၀၉-၅၀၈၉၈၉၄

ဝက်ပွဲကြီးဟာ ခေါ်သည်..

နောက်ဆုံးပေါ် ကားလေးတစ် စီးက.... ဝင်ဒါမီယာလမ်းအတိုင်း ဝင်လာပြီး.... ခေတ်မီ
တိုက်တစ်လုံးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်...

အစောင့်က ဝင်းတံခါး ဖွင့်ပေးသည် နှင့် ကား
ဝိုထောင်အထိ မောင်းဝင်သွားလေသည်...

မကြာမီ.... ဂိုထောင်ထဲမှ ယောက်ျား ဝိသသည် လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်... သူကား
မနေ့တစ်နေ့ကမှ ပုပ္ဖန်းနွေး ဘွဲ့ ယူပြီးသည့် ဘာရာမ္မဏ်း ပင် ဖြစ်သည်..

ဟော....
သား ပြန်လာ
ပြီ....

ဒေါ်တင်တင်မိုး
က.... တိုက်ထဲ
လှမ်းဝင်လာသည်
သူကို ကြည့်ပြီး
ပြောဆိုလိုက်
သည်...

မေမေ...
ဖေဖေကော ပြန်လာ
ပြီလား....

အေး
သားရေ... ပြန်လာ
ပြီကွ...

ဧည့်ခန်းထဲတွင်...
ရှေးဟောင်းမြို့တော်
များနှင့် ပတ်သက်သည့်
သုတေသန ကျမ်းကို
ဖတ်ရှုနေသည်။ ဖခင်
ဖြစ်သူ ဦးဘော်ကောင်း
က... လှမ်း၍ ပြောဆို
လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်...

ဦးဘော်ကောင်း က... ဌာနဆိုင်ရာ တစ်ခုမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်သည်။ မိခင်ကလည်း
မိလ်ချင်ဈေး တွင် နဝရတ်စိန်ရွှေ ရတနာဆိုင် ကြီး ဖွင့်ထားသည်။

ဗာရာပွဲကြီး အတွက်... ပူဇော် လုံးဝ မရှိချေ... မိဘနှစ်ပါး ပိုင်ဆိုင်သည့်
ပစ္စည်းဥစ္စာတို့က... သူ့တစ်သက် ထိုင်စား၍ ရသည်...

သို့သော်... ဘာရာယူကြီး က... မိဘလုပ်စာကို
အချောင် ထိုင်စားချင်သူ မဟုတ်ပေ... ထို့ကြောင့်
သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ... မကြာမီ အလုပ်တစ်ခု
လုပ်မည် ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်....

သူ့အခန်းထဲ အရောက်
မှာ... ဖုန်းသံက မြည်
လာသည်..

သွက်..
အေး ပြော ပျဉ်း
ဘာကိတ်...

ဘာကိတ်
မှ မဟုတ်ဘူး... မင်း
မို့ကို စုံစမ်းခိုင်းထား
တဲ့ ကိတ်..

ဟေ
ဟုတ်လား... အေး
အေး... ငါ ခုပဲ လာခဲ့မယ်
ကွာ... ခဏလေး စောင့်နေ
ကွာ... ဖြစ်လား...

ရပါ
တယ်... လာသာ
လာခဲ့..

အိုကေ....

ပျဉ်း က ဖုန်းကို
ပြန်ချကာ... အခန်းထဲမှ
ထွက်ခဲ့သည့်...

ထို့နောက်... မိဘနှစ်ပါးထံ
ခွင့်ပန်ပြီး ကားနှင့်
ထွက်ခဲ့လေသည်...

သားတော်မောင် ထွက်သွားသည်နှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ထိုင်နေသည်။
မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်...

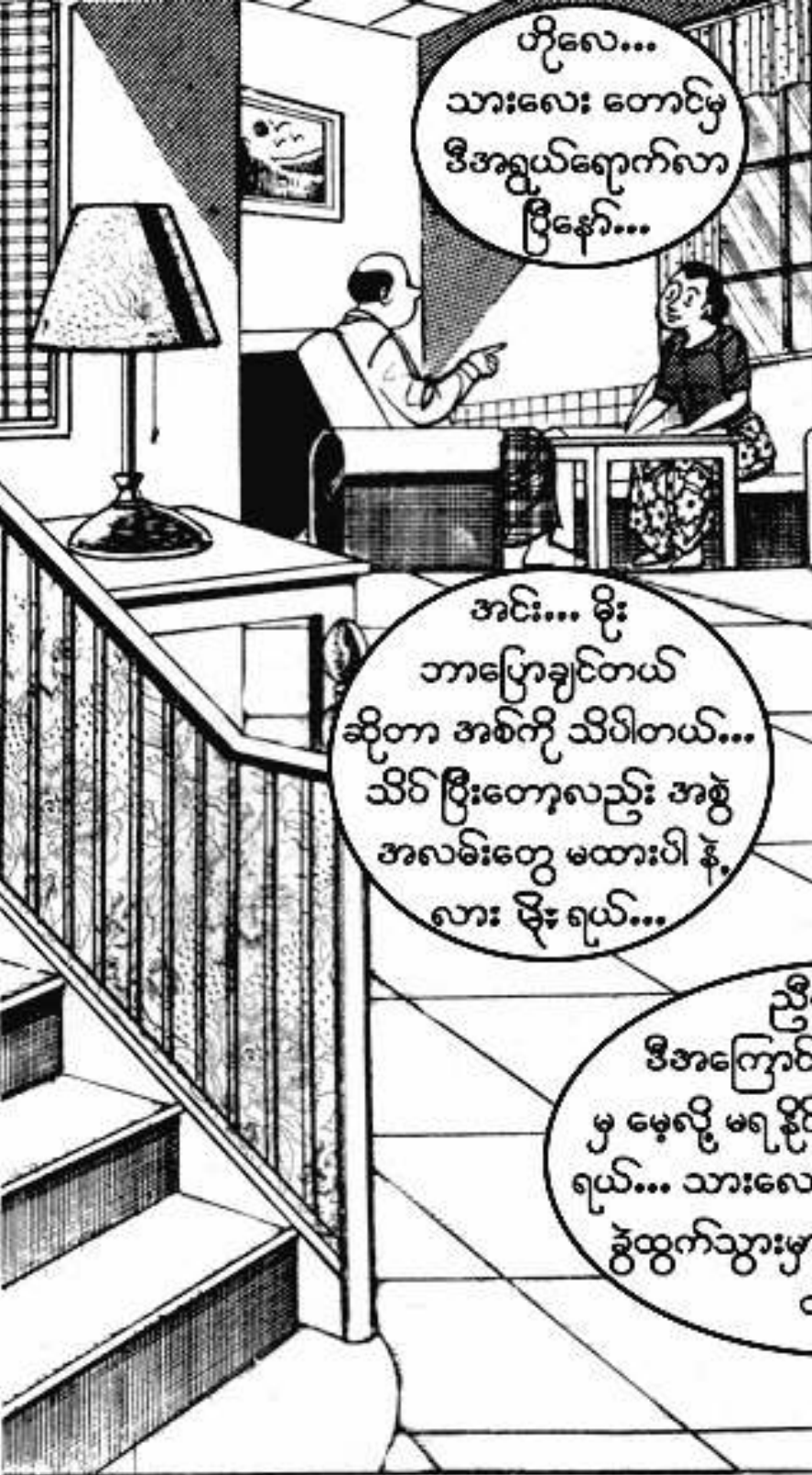
ပြီးတော့မှ... ခင်ပွန်းသည် အား...

အစ်ကို...

မိုး...
ဘာပြောမလို့လဲ
ဟင်... ပြောလေ... အစ်ကို
နားထောင်နေပါတယ်...

ဟိုလေ...
သားလေး တောင်မှ
ဒီအရွယ်ရောက်လာ
ပြီနော်...

အင်း... မိုး
ဘာပြောချင်တယ်
ဆိုတာ အစ်ကို သိပါတယ်...
သိပ် ပြီးတော့လည်း အဖွဲ့
အလမ်းတွေ မထားပါနဲ့၊
လား မိုးရယ်...

ညီမ တော့
ဒီအကြောင်းတွေကို တစ်နေ့
မှ မေ့လို့ မရနိုင်အောင် ပါပဲ အစ်ကို
ရယ်... သားလေး ညီမတို့ ရင်ခွင်ထဲက
ခွဲထွက်သွားမှာ ညီမ မိုးရိမ် လိုက်
တာ...

ဪ... မိုး ရယ်...
သားလေးမှာ မိုးရိမ်လောက်
စရာ အခြေအနေတွေ ပြောင်းလဲ
သွားတာ မိုး တွေနေရလို့
လား...

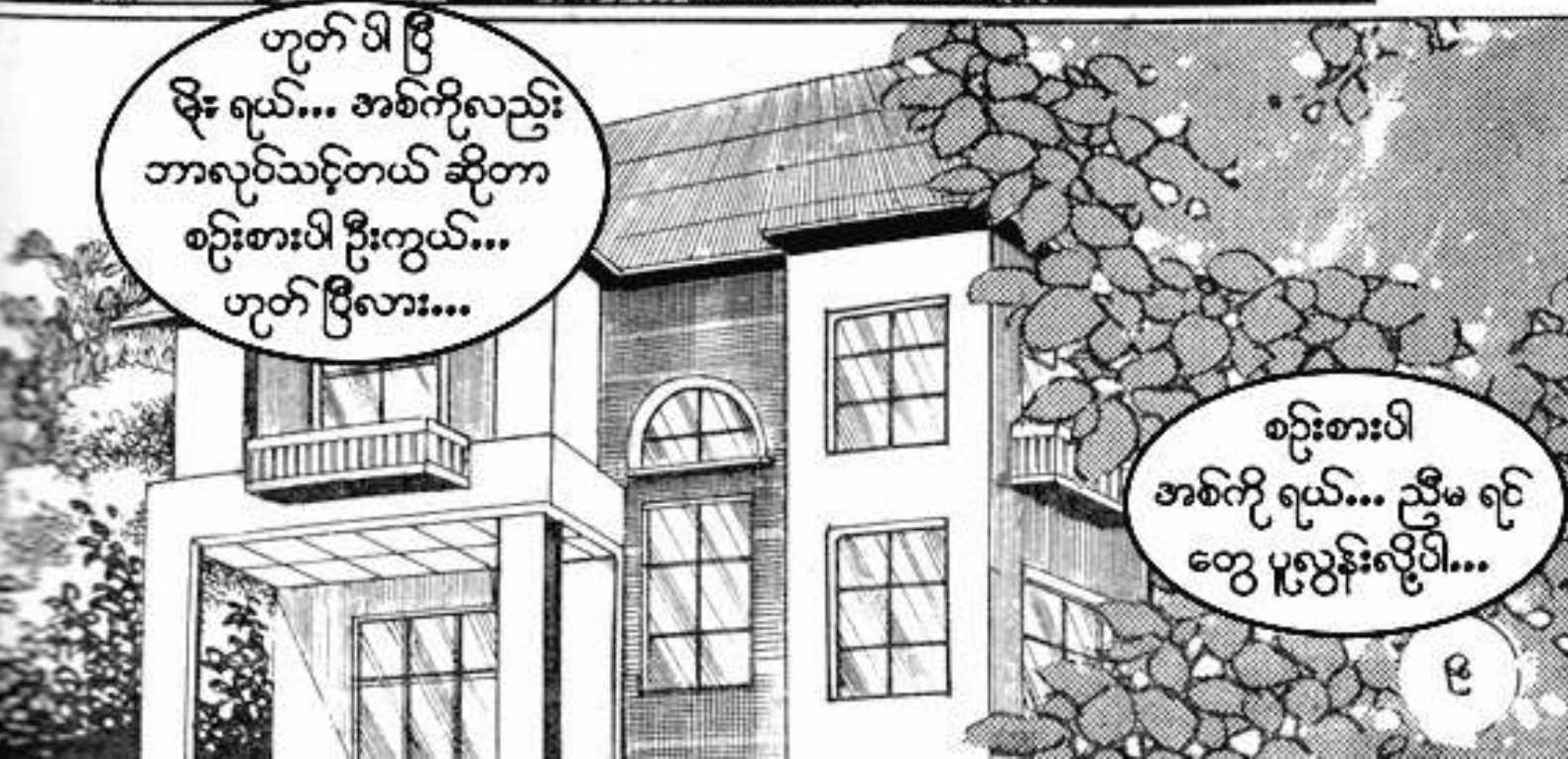

အခုထိတော့
မတွေ့ရသေးပါဘူး... အစ်ကို...
ဒါပေမယ့်... ဟို... ဟို... ပြောခဲ့သလို...
နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်... နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်
ပြည့်ဖို့ လစဉ်လောက်ပဲ လို
တော့တာ မဟုတ်လား...

ဒါတော့
ဒါပေါ့ ခိုး ရယ်... ဒါပေ
မဲ့.. ဒါတွေကို တကယ်ဖြစ်
လာလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်လိုလုပ်
ပြီး အတတ် ပြောနိုင်မှာ
လဲ....

ဖြစ်မလား
ဘူးလို့ကော.. တာဝန်
ယူနိုင်လို့လား အစ်ကို
ရယ်...

ဟုတ် ပါ ဖြီ
ခိုး ရယ်... အစ်ကိုလည်း
ဘာလုပ်သင့်တယ် ဆိုတာ
စဉ်းစားပါ ဦးကွယ်...
ဟုတ် ဖြီလား....

စဉ်းစားပါ
အစ်ကို ရယ်... ညီမ ရင်
တွေ ပုလွန်းလို့ပါ...

ခေါ်တင်တင်မိုးက... ခပ်ပွန်းသည် ကို
တိုက်တွန်း ပြောဆိုပြီးသည် နှင့်... ထိုင်ရော
ထကာ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့
လေသည်....

အပေါ်ထပ် အခန်းထဲသို့ ရောက်သည် နှင့်...
နံရံကပ် သေတ္တာထဲမှ... လေးထောင့် သံ သေတ္တာ
လေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်....

လက်တစ်ဝါး သာသာခန့် အရွယ်
သာ ရှိသည် သံသေတ္တာလေးကို
ခေါ်တင်တင်မိုးက... တုန့်ယင်သော
လက်အစုံဖြင့် ဖွင့်လိုက်သည်.....

သံသေတ္တာလေးထဲတွင် လက်ဖွဲ့သဏ္ဌန် ပြုလုပ်ထားသည့် ကြေးပြားလေး တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်... သည် ကြေးပြားလေးကို ရဟာသည့် ဖြစ်ရင်ကလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်လွန်းလှသည်...

သားဖြစ်သူ ဘာမျှကြီးကို မွေးဖွားပြီး သုံးလ လောက်အကြာ... ညတစ်ညတွင် ဖြစ်သည်...

သည်တုန်းက... ခင်ပွန်းဖြစ်သူက မြစ်ကြီးနား မြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် အတွက် ခင်ပွန်း ဖြစ်သူနှင့် အတူ တာဝန်ကျရာ ဒေသ၌... လိုက်နေရင်း... သားလေးကို မွေးဖွားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်...

အချိန်က... ညကိုးနာရီခန့်ရှိလေပြီ... ခပ်ပွန်းသည် က... ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိကြီး ရောက်လာသည်။
အတွက်... မိုက်တံ တွင် သွားရောက် ဧည့်ခံရသည်..

အိမ်တွင်... အိမ်ဖော်
ကချင်မလေး နှင့်... သူမတို့
နှစ်ယောက် ပဲ ရှိသည်...

သူမ... အိပ်ပျော်နေသလို... မပျော်
သလို... နိုးတစ်ဝက်တွင် ဖြစ်သည်...
သူမ နားထဲတွင် ကြည့်လှည့်သည်။
စကားသံ ကို ကြားလိုက်ရသည်...
ကြည့်လှည့်နေသော်လည်း ကြေကွဲ
သည်။ လေသံ... ဝမ်းနည်းသည်။
လေသံ လွှမ်းမိုးနေသည်ဟု
ထင်မိလိုက်လေသည်...

ညီမ...
ညီမ... မတတ်တတ်မိုး
နော်.. ဟုတ်တယ် မဟုတ်
လားရှင်...

သုမ အနေနှင့် မျက်ဝန်းကို ဖွင့်
မရသော်လည်း ပြောဆိုနေသည်။
သု၏ အသံ ကိုမက... ရုပ်ရည်
ကိုပင် မြင်ရလေပြီ... ...

မိန်းမသားချင်းပင် ငေးကြည့်ရလောက်အောင်
ချောမော ကျက်သရေရှိလွန်းတဲ့ မိန်းကလေး
ပါလား ဟူ၍ သတ်မှတ်လိုက်မိသည်..

ဟုတ်....
ဟုတ်ပါတယ်ရှင်...
ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ပါ
လဲ....

ညီမ
ရင်ခွင်ထဲက သားလေး
ဟာ... လူဝင်စား ဖြစ်တယ်ဆို
တာတော့... ညီမ သိပြီးပါပြီ
နော်....

ဟင်...ဒါ...
ဒါကို... ရှင်... ရှင်...ဘယ်
လိုလုပ် သိနေတာလဲ
ဟင်...

သိစရာ
အကြောင်းရှိလို့ပဲ
မှတ်ထားပါဦး ညီမ
ရယ်...

ချောင်းထဲမှာ...
မြားဒဏ်ရာနဲ့ မျောလာတဲ့ လူရွယ်
တစ်ယောက်က... အဝတ်လျော်ရေချိုးနေတဲ့
ညီမကို မြင်ပြီး နေခွင့်တောင်းတယ်လို့
ညီမ အိပ်မက်မက် ခဲ့တယ်...

အိပ်မက်
မက်ပြီး မကြာခင် ဒီ
ကလေးကို ကိုယ်ဝန်ရှိပြီး မွေး
ဖွားခဲ့တယ်... ညီမ သားလေးရဲ့
နာမည်က ဘာရမလို့ဦး ဟုတ်
တယ် မဟုတ်လား...

ဟုတ်...
ဟုတ်တယ်ရှင်... ရှင်...
ရှင် ဘယ်လိုလုပ် သိနေတာလဲ
ဆိုတာ... ကျွန်မဖြင့် မစဉ်း
စားတတ်အောင် ပါပဲ
ရှင်...

သူမ၏ စကား အဆုံးတွင် ချောမော
လှပလွန်းသည့် မိန်းမချောလေး၏
မျက်လုံး နှစ်ဖက်မှ မျက်ရည်များ
တသွင်သွင် စီးကျလာလေ
သည်...

ထို့နောက်.... ရှိကြင်၍
ပြောပြနေသည်...

အဟင့်
ဟင့် ဟင့်... မောင်တော်
မောင်တော်... နှမတော် ပြော
လို့ မရပါလား မောင်တော်
ရယ်...

တစ်ယောက်တည်း ပြောဆို
ငိုကြွေးပြီး... သူမကို
ကြည့်ကာ ပြောလာသည်...

ဒီလိုပါ
ညီမရယ်... ဒီ... ဒီ
ကလေးဟာ အစ်မရဲ့ ခင်ပွန်း
ပါပဲကွယ်....

ရှင်...
အို... မဖြစ်နိုင်
တာ....

နားထောင်
ပဲနိုး ညီမရယ်... အစ်မ
အဖြစ်အပျက် အကုန်လုံးကို
ပြောပြပါမယ်.....

ဤသို့ ပြောဆိုပြီးနောက်... မိန်းမချောလေး က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် အတ်ကြောင်းကို ပြန်
ပြောပြပါလေတော့သည်...

ဒီလိုပါ ညီမရယ်... အခု ညီမသား ဘာရာယွကြီးဟာ အရင် သုံးဘဝက... လက်ယာယုံချို
လူသူတော်တို့မှန် နဲ့ ထမုံက ဆိုတဲ့ နာမည်တွေနဲ့ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့သူပါကွယ်...

ရှေးဘဝ ဘဝ
တွေက ဝဋ်ကြွေးကြောင့် ထင်
ပါရဲ့... သုံးဘဝ သုံး ဥပေစ္ဆေဒနဲ့
ချည်းပဲ သေခဲ့ရ
ရှာတယ်...

ခု... ညီမဆီ
ရောက်လာတဲ့ ဘာရာယွကြီး
ဟာ... နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် ပြည့်
ရင် နေရပ်ဟောင်းကို ပြန်ခွင့်ပြု
ပို့ပါ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်
လား...

ဟုတ်...
ဟုတ်ပါတယ်ရှင်..
သားလေးကတော့ အဲဒီလို
ပြောခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ...

သူပြောတဲ့
စကားဟာ အမှန်ပါပဲ...
အဲဒီ အရွယ် မရောက်ခင်ထိတော့
ညီမက သေသေချာချာ ဂရု
စိုက် ပေးပါနော်....

သြော်... ညီမ
ဒီ လက်ဖွဲလေးက ထမုံက
ဘဝတုန်းက ဆွဲခဲ့ပြီး... အစ်မဆီ
ရောက်ခါမှ... ကျွတ် ပြီး ကျနေခဲ့
ခဲ့တဲ့ လက်ဖွဲလေးပါ... သူ့ကြီးပြင်း
လာရင် ဒီလက်ဖွဲလေးကို ဆွဲပေး
ထားပါ ညီမရယ်...

ဤသို့ အကြောင်းစုံ ပြောဆို ဖွားကြားပြီးသည့် နှင့်
မိန်းမချောလေးကို မမြင်ရတော့သလို... အသံကလည်း
ပျောက်သွားခဲ့လေပြီ... သူမလည်း လန့်နိုးလာသည်...

သူမ မြင်ခဲ့ ကြားခဲ့ရသည်။ အကြောင်းတို့နှင့် ပတ်သက် ပြီး... ဟုတ်မှီးမှီး နှင့် သံသယ ဝင်နေ မိသည်... သို့သော်... ဆုတ်ထားသည်။ သူမ လက်ဝါး လေးကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်သည်။ အခါမှာတော့ ကြေးပြား လက် ဖွဲ့လေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလက် ဖွဲ့လေးကို ခေါ်တင်တင်မိုး အနေနှင့်... သူမ၏ သားလေးနှင့် ခွဲရမည်ကို စိုးရိမ်လွန်းသည်။ အတွက်... ကြေးပြား လက် ဖွဲ့လေးကို ဆွဲမပေးဘဲ... သံသေတော့လေးထဲတွင် ထည့်ပြီး ဂွက်ထားခဲ့သည် မှာ သားဖြစ်သူ တစ်သက်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်...

ပွဲကြီး မောင်းလာသည်။ ကားလေးက ချိန်းဆို
ထားသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် ရပ်သွား
သည်...

နောက်တော့... ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ
ပျံ့ပြင်း ထိုင်နေသည်။ ဝိုင်းသို့
ရောက်သွားလိုက်သည်...

မင်း
ရောက်နေတာ ကြာ
ပြီလား ပျံ့ပြင်း...

မကြာ
သေးပါဘူး... ထိုင်
ပွဲကြီး... မင်းကို မိတ်
ဆက် ပေးမလို့...

ပျံ့ပြင်း စကားကြောင့် ပွဲကြီး အကြည် ဖွာ ပျံ့ပြင်း
ဘေးတွင် ထိုင်နေသည်။ လူဆီ ရောက်သွားရသည်....

